

Efter de gældende regler kræver udlæg af et område med et bruttoetageareal til butikksformål, der overstiger 10.000 kvadratmeter, ikke en særlig planlægningsmæssig begrundelse. Det er ikke noget problem.

Den omstændighed, at det efter lovforslaget er kommunalbestyrelsen og ikke regionplanmyndigheden, som afgrænser bymidten og fastsætter det maksimale bruttoetageareal til butikksbygge-ri, gør ikke nogen forskel.

Det, som efter DSK's opfattelse er et problem ved kommunalbestyrelsernes kompetence, er deres mulighed for at udlægge arealer til butikksformål, hvor der kan etableres butikcentre.

Det ville være et problem, hvis sådanne butikcentre kunne få regionale konsekvenser. Men det er ikke tilfældet, fordi lovforslagets bestemmelser om regionplanmyndighedens kompetence suppleres af VVM-reglerne. De sikrer, at både detailhandelscentre, som på grund af størrelsen har regional betydning, og butikcentre, som må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, bliver VVM-vurderet.

Spørgsmål 81:

Vil ministeren sikre, at udvalget holdes løbende orienteret om konsekvenserne for udbygningen med store butikker (over 3.000 m²) efter lovændringens ikrafttræden?

Svar:

Miljøministeren skal efter de gældende regler, der ikke ændres, hvert andet år afgive en redegørelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Redegørelsen belyser og vurderer udviklingen i region-, kommune- og lokalplanlægningen for detailhandelsstrukturen på baggrund af planlovens formålsbestemmelse og reglerne for planlægning til butikksformål i lovens kapitel 2 b.

Denne redegørelse vil løbende holde udvalget orienteret om regionplanmyndighedernes og kommunalbestyrelsernes detalhandelsplanlægning – herunder planlægning for butikker over 3.000 m².

Spørgsmål 82:

Da det ikke er ministerens forventninger, at lovændringerne betyder øget udbygning med storcentre, bedes ministeren oplyse, om ministeren – såfremt dette alligevel sker – vil skride ind med et planlægningsstop og/eller opstramning af

planloven, så intentionerne om at forhindre udbygning med storcentre uden for bykernerne fastholdes?

Svar:

Projekter for butikcentre er – efter de gældende VVM-regler – omfattet af VVM-pligten, når der er tale om et detailhandelscenter, der på grund af størrelsen har regional betydning eller et butikcenter, der må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet.

Er der VVM-pligt, skal der tilvejebringes et regionplantillæg med en VVM-redegørelse.

Efter de bestemmelser, der er foreslået i lovforslagets § 1, nr. 7, kræver placeringen af store butikker og udlæg af større arealer til butikksformål i aflastningsområder og bydelscentre uden for bymidten endvidere i alle tilfælde regionplanlægning.

Det er således kommunernes og regionplanmyndighedernes ansvar, at der ikke sker en udbygning med storcentre.

Jeg ser ingen grund til at tro, at der på grund af lovforslaget vil ske en øget udbygning med storcentre. Men jeg vil naturligvis følge udviklingen nøje og holde udvalget orienteret om udviklingen i den detailhandelsredegørelse, der skal afleveres hvert 2. år.

Spørgsmål 85:

Efter lovforslaget skal regionplanmyndigheden tilvejebringe regionplanretningslinjer for beliggenheden og det maksimale byggeri til butikksformål i bydelscentre og aflastningsområder, når det samlede bruttoetageareal i et område overstiger 3.000 m². Betyder det, at kommunen, eventuelt i forståelse med bygherrer/grundejere, hermed er forhindret i at udlægge f.eks. 2 nabo-områder med op til 3.000 m² i hvert område, så det kommer til at fungere som et område med f.eks. 6.000 m²?

Svar:

Efter planlovens § 5 d, stk. 1, skal arealer til butikksformål udlægges i den centrale del af en by. I store byer og i sammenhængende byområder i hovedstadsområdet kan der udlægges arealer til butikksformål i de centrale områder af en bydel. Det er altså kun i de store byer og i de sammenhængende byområder i hovedstadsområdet, at der kan udlægges bydelscentre.